

آئین نامه تأسیس و فعالیت مراکز خدمات آنبولانس خصوصی

و شرایط بکارگیری آنبولانس توسط بخشهای دولتی و خصوصی

این آئین نامه مشتمل بر ۱۰ فصل، ۳۲ ماده و ۴۳ تبصره می باشد که به امضای وزیر بهداشت

و درمان رسیده و توسط آقای دکتر معصومی رئیس مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی به

کلیه دانشگاههای علوم پزشکی کشور ابلاغ گردید.

ماده ۱: مراکز خدمات آنبولانس خصوصی، به مراکزی اطلاق می شود که به صورت شبانه روزی و طبق

ضوابط و مقررات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی پس از اخذ مجوزهای قانونی (موافقت اصولی،

پروانه تأسیس و پروانه مسئول فنی) با هدف ارائه خدمات آنبولانس، وجهت حمل و نقل بیماران غیر

اورژانس تأسیس می گردد و تابع مفاد این آئین نامه و سایر مقررات ذیربط می باشد.

ماده ۲: پروانه تأسیس و مسئول فنی، پروانه های قانونی هستند که پس از تصویب کمیسیون تشخیص

امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی، دارویی مواد خوردنی و آشامیدنی

توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی جهت فعالیت هر مرکز صادر می گردد و با رعایت ضوابط

این آئین نامه قابل تمدید می باشد.

ماده ۳: نظر به اهمیت خدمات آنبولانسی و لزوم نظارت دقیق، یک مرکز مشترک ارتباطات (دیسپچ) به واسطه

همکاری و سرمایه گذاری کلیه مراکز آنبولانس خصوصی در هر شهر تأسیس می گردد. مرکز ارتباطات مراکز

آنبولانس خصوصی (دیسپچ) مرکزی است که از مشارکت کلیه مراکز آنبولانسهای خصوصی که در تاریخ

تصویب این آئین نامه دارای مجوز تأسیس بوده و طبق مقررات ذیربط به عنوان اتحادیه / شرکت به ثبت رسیده

و با دریافت پروانه تأسیس از وزارت بهداشت و درمان تشکیل می گردد.

تبصره ۱: صدور مجوز دیسپچ مراکز آنبولانس خصوصی برای اشخاص حقیقی یا حقوقی که بعد از تاریخ تصویب

این آئین نامه براساس ضوابط و مقررات در این آئین نامه درخواست تأسیس می نمایند منوط به عضویت

متقاضی در اتحادیه / شرکت دیسپچ آنبولانسهای خصوصی می باشد و اتحادیه / شرکت بعد از صدور موافقت

اصولیتوسط مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی دانشگاه / دانشکده ملزم به پذیرش شخص مذکور می باشد.

تبصره ۲: اساسنامه اتحادیه / شرکت باید با موافقت مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی دانشگاه / دانشکده تنظیم و هر گونه تغییر در اساسنامه با اطلاع رسمی و موافقت مکتوب مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی، دانشگاه/دانشکده جنبه قانونی دارد.

ماده ۴: به منظور رعایت اختصار، در این آئین نامه، مراکز خدمات آمبولانس خصوصی با کلمه مراکز ، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی با کلمه وزارت متبوع دانشگاهها / دانشکده ها و کمیسیون قانونی تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی با کلمه کمیسیون قانونی مشخص می شود .

فصل ۲: شرایط عمومی موسس، مسئول فنی و سایر کارکنان و مدارک مورد نیاز

الف: تابعیت جمهوری اسلامی ایران

ب: متدین به یکی از ادیان رسمی کشور

ج: ارائه عدم سوء پیشینه کیفری و پزشکی و گواهی تندرستی وعدم اعتیاد

د: ارائه گواهی از اداره کل نظارت براماکن عمومی ناجا ویا ادارات تابعه آنها

ه: ارائه تصویر آخرین مدرک تحصیلی معتبر(مورد تأیید وزارت بهداشت ودرمان)

و: ارائه تصویر تمام صفحات شناسنامه وکارت ملی

ز: تعهد کتبی موسس با موسسان مبنی بر همکاری با مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی ، دانشگاه /

دانشکده مربوطه ودر هنگام بروز حوادث غیر مترقبه واعلام نیاز از طرف آنها

تبصره ۱: بدیهی است پزشکان مسئول فنی علاوه بر مدارک فوق بایستی پروانه دائم پزشکی وپروانه مطب

مربوط به شهر درخواستی را ارائه دهند .

تبصره ۲: موسس یا موسسین باید درخواست کتبی خود را جهت تأسیس مرکز آمبولانس خصوصی با اعلام منطقه مورد نظر به مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده مربوطه ارائه دهند.

فصل ۳: حمل و نقل بیماران و مصدومین غیر اورژانس از واحد درمانی به منزل و بالعکس، حمل و نقل بیماران غیر

اورژانس بین مراکز درمانی و یا از شهرستانی به شهرستان دیگر، استقرار در مراسم خاص به درخواست ذینفعان، استقرار در مراکز درمانی و غیر درمانی به درخواست مسئولین ذی‌بط آن مرکز

تبصره ۱: بدیهی است انتقال بیمار بین مراکز درمانی و غیردرمانی با رعایت منشور حقوقی بیمار و با احترام به تصمیم بیمار در انتخاب مرکز آمبولانس خصوصی مورد نظر صورت می‌پذیرد و بیمار مجبور به انتخاب مرکز آمبولانس خصوصی مستقر در مرکز درمانی و غیر درمانی نمی‌باشد .

تبصره ۲: کلیه استقرارها و آمار مربوطه باید به اطلاع مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده مربوطه برسد.

تبصره ۳: مراکز به هیچ وجه حق حمل جسد و صدور گواهی فوت را ندارند .

تبصره ۴: استفاده از آمبولانس فقط به منظور انتقال بیماران و پس از صدور برگ مأموریت خواهد بود و استفاده در سایر موارد ممنوع می‌باشد.

تبصره ۵: مراکز آمبولانس خصوصی، حق تهیه دارو، تجهیزات، معرفی پرستار و غیره را برای بیماران ندارند

تبصره ۶: معرفی و ترغیب بیمار و همراهان جهت انتقال به مراکز درمانی خاص توسط کادر آمبولانس ممنوع می‌باشد .

ماده ۶: ارسال آمار فعالیت‌های مراکز به طور ماهیانه به مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه /

دانشکده ذیربط طبق فرم‌های تهیه شده توسط مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده

ماده ۷: همکاری با وزارت مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده ذیربط در هنگام بروز

حوادث غیر مترقبه و اعلام نیاز از طرف آنها

تبصره ۵: در شهرهایی که مجوز دیسپیچ صادر گردیده و دارای دیسپیچ فعال هستند همه وظایف فوق با هماهنگی مرکز دیسپیچ انجام می گیرد .

ماده ۸: هرگونه شروع به کار نیروهای جدید یا پایان کار نیروهای قدیمی مرکز باید به اطلاع مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده مربوطه برسد.

ماده ۹: رعایت کلیه شئون حرفه ای و اخلاقی توسط کارکنان

فصل ۴: شرح وظایف موسس یا موسسان

ماده ۱۰: وظایف موسس یا موسسان مراکز به شرح ذیل می باشد .

الف: معرفی مسئولان فنی واجد شرایط برای مرکز جهت تمام نوبتهای کاری به مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده

تبصره ۱: در شهرهایی که دارای دیسپیچ مشترک مراکز آمبولانس خصوصی هستند مسئولیت استاندارد بودن تجهیزات براساس استانداردهای اعلام شده از طرف مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده برعهده مسئول فنی در تمام ساعات می باشد .

تبصره ۲: در صورت عدم امکان حضور مسئولان فنی می بایستی بلافاصله فرد یا افراد واجد شرایطی را به عنوان جانشین تا حد اکثر به مدت سه ماه جهت تصدی امور فنی مرکز به مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده مربوطه معرفی نمایند .

ب: انتخاب و معرفی کارکنان فنی واجد شرایط (خدمه آمبولانس) براساس ضوابط آئین نامه

تبصره ۱: موسس یا موسسان می بایستی در صورت تخلف مسئول فنی از وظایف قانونی واحراز آن توسط بازرسین مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده نسبت به معرفی فنی جدید واجد شرایط جهت معرفی به کمیسیون قانونی انجام نمایند .

تبصره ۲: در صورت تخطی موسس از وظایف محوله و عدم توجه به اخطارهای قبلی ابلاغ شده با

صلاحدید مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده، مراتب در کمیسیون قانونی طرح و در خصوص عدم صلاحیت وی تصمیم لازم اتخاذ خواهد شد.

ج: تأمین تجهیزات عمومی و ملزومات پزشکی، دارویی و غیره مورد نیاز جهت انجام وظایف مرکز براساس

استانداردهای مورد تأیید مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده

د: رعایت کلیه ضوابط مقررات، دستورالعمل‌ها و تعرفه‌های مصوب

ه: نظارت بر حسن اجرای طرح تکریم ارباب رجوع توسط پرسنل مرکز

و: رعایت و اجرای نظریات و پیشنهادات مسئول فنی در امور پزشکی و فنی براساس ضوابط

ز: کنترل و مراقبت وضعیت ساختمان، آمبولانس، تجهیزات، تأسیسات ایمنی و تأمین تجهیزات عمومی و

ملزومات مورد نیاز براساس استانداردهای مربوطه

ح: تعهد کتبی موسس یا موسسان مبنی بر همکاری با مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه /

دانشکده مربوطه در هنگام بروز حوادث غیر مترقبه و اعلام نیاز از طرف آنها

تبصره: در شهرهای دارای دیسپچ مشترک مراکز آمبولانس خصوصی موظف به داشتن مسئول فنی روز از ساعت

۸ الی ۲۰ در مرکز مربوطه و مسئول فنی شب از ساعت ۲۰ تا ۸ صبح فردا در مرکز یا دیسپچ مشترک میباشند.

ب: نظارت بر نحوه ارائه خدمات توسط پیراپزشکان و سایر کارکنان و ابلاغ تذکرات لازم به آنان و پیگیری

فرآیندهای ارائه خدمات و در صورت تخطی از آن، اعلام مراتب به مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی،

دانشگاه / دانشکده ذیربط

ج: بررسی و اعلام صلاحیت کارکنان فنی برابر ضوابط مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه /

دانشکده

د: تهیه و تنظیم برنامه کاری قسمت‌های مختلف و نظارت بر حسن انجام خدمات درمانی در ساعات تعیین

ه: نظارت بر نحوه تأمین کیفیت ، قابل استفاده بودن تجهیزات آمبولانسها وملزومات مورد نیاز ونیز داروهای موجود در مرکز مطابق با آخرین استانداردهای تعریف شده از طرف مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده

و: ارتقاء سطح کیفی ارائه خدمات درمانی وفوریتهای پزشکی

ز: نظارت بر تهیه، تنظیم ونگهداری پرونده پزشکی کلیه بیماران ونیز بررسی شرح حال ودستورات پزشکی مندرج در آن وتذکر به مسئولین مربوطه در صورت تخطی ازموازین علمی وفنی

تبصره : در شهرهای دارای دیسپچ مشترک مراکز آمبولانس خصوصی، دستورات پزشکی از طرف پزشک مشاور مقیم در دیسپچ انجام می شود ومسئولیت مشاوره پزشکی برعهده پزشک دیسپچ می باشد .

ح: رعایت ونظارت برحسن اجرای استانداردها مربوطه به تابلو، برگه های مأموریت ،فرمهای گزارش ماهانه و بایگانی پزشکی

ط: نظارت برثبت وارائه دقیق آمار فعالیت مرکز وارسال به مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده ذیربط به طور مستمر (ماهانه) طبق فرم های اعلام شده .

ی: رعایت واجرای کلیه مقررات ودستور العلمهای وزارت متبوع ونظارت برحفظ شئون پزشکی ونیز موازین اسلامی ، اخلاقی ،فنی و. . . .

ک : هماهنگی بین مسئولان فنی

فصل ۶: ضوابط تأسیس وشرايط اختصاصی موسس ومسئول فنی

ماده ۱۲: پروانه تأسیس جهت کلیه اشخاص حقیقی وحقوقی ، شرکتهای تعاونی خدمات بهداشتی درمانی ،خیریه درچارچوب نظام خدمات و ضوابط تعیین شده ، دارای حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی در گروه پزشکی یا پیراپزشکی که صلاحیت آنها به تصویب کمیسیون قانونی توسط وزارت متبوع رسیده باشد، صادر می گردد.

تبصره ۱: پروانه های تأسیس صادره شده قبل از تصویب این آئین نامه معتبر می باشد .

تبصره ۲: نصف به علاوه یک نفر از اعضای شرکت تعاونی باید دارای حداقل مدرک کارشناسی در گروه پزشکی با پیراپزشکی باشند .

تبصره ۳: ارائه گواهی انجام خدمت پزشکان و پیراپزشکان وبا معافیت از آن برای مسئول فنی وسایر پرسنل پیراپزشکی الزامی است .

تبصره ۴: به هر متقاضی واجد شرایط وصلاحیت ،فقط پروانه تأسیس یک مرکز داده می شود.

ماده ۱۳: پروانه مسئول فنی ، به نام پزشک عمومی ویا پزشک متخصص ، پس از صویب کمیسیون قانونی ، با رعایت سایر ضوابط ومقررات صادره می گردد و هرمرکز باید دارای حداقل دومسئول فنی جداگانه جهت نوبتهای کاری روز وشب بوده وحضور مسئول فنی ، در نوبتهای کاری مقرر الزامی است .

تبصره : مسئول فنی می تواند از موسس یا موسین که دارای مدرک تحصیلی پزشک عمومی یا پزشک متخصص باشد . معرفی گردد.

ماده ۱۴ : مدارک متقاضیان واجد شرایط تأسیس پس از بررسی از سوی مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده مربوطه ونیز کارشناسی وتطبیق با ضوابط از سوی مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی کشور جهت طرح موضوع موافقت اصولی وتعیین صلاحیت موسس یا موسسان به کمیسیون قانونی مربوطه ، ارائه می گردد.

ماده ۱۵: پس از صدور موافقت اصولی وتنظیم قرارداد تأسیس موسس یا موسسین موظفند حداکثر ظرف مدت یکسال از اخذ موافقت اصولی نسبت به تهیه مکان مناسب ، تجهیزات مورد لزوم وتأمین کارکنان فنی واداری اقدام نموده ومراتب را به مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده ذیربط اعلام نمایند تاپس از تصویب در کمیسیون قانونی براساس مقررات نسبت به صدور پروانه های قانونی (تأسیس و مسئول) توسط وزارت متبوع اقدام گردد.

تبصره : در صورت عدم تهیه مکان وعدم تأمین کارکنان در مدت مذکور موافقت اصولی موضوع ماده از اعتبار

ساقط می شود و تمدید آن صرفاً " برای یک بار و به همان مدت با درخواست و موافقت کمیسیون قانونی

بلاشکال خواهد بود.

ماده ۱۶: پس از تصویب کمیسیون قانونی و تائید صلاحیت مسئول فنی آمبولانسها از سوی مرکز مدیریت حوادث

و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده به منظور صدور کارت معاینه طبی، شماره کشوری و مجوز تردد مورد

بازدید قرار گرفته و پس از آن، مراتب جهت صدور تأسیس و مسئول فنی و کارت معاینه فنی و شماره گذاری به

اداره صدور پروانه های وزارت متبوع یا دانشگاه / دانشکده مربوطه و نیز معاونت راهنمایی و رانندگی ناجا منعکس

می گردد .

تبصره : اعتبار پروانه های صادره به مدت دو سال بوده و تمدید آن منوط به رعایت ضوابط و مقررات آئین نامه

خواهد بود .

ماده ۱۷: انتخاب و تغییر نام مرکز می بایست با اطلاع مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه /

دانشکده مربوطه و موافقت وزارت متبوع باشد .

ماده ۱۸: هرگونه جایجایی محل مرکز می بایست در چارچوب ضوابط و مقررات آئین نامه و یا اطلاع و موافقت

مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده ذیربط ، تصویب کمیسیون قانونی و اخذ مجوز

جدید از وزارت متبوع باشد .

ماده ۱۹: رعایت کلیه ضوابط و مقررات وزارت متبوع از سوی مراکز الزامیست و در صورت تخلفات از ضوابط

و مقررات ، مطابق فصل ۹ این آئین نامه (فصل تخلفات) اقدام می گردد.

تبصره ۱: مراکز آمبولانس خصوصی موظفند ضمن رعایت میزان تعرفه مصوب وزارت متبوع که از طریق دانشگاه

/ دانشکده مربوطه ، ابلاغ می گردد در قبال اخذ وجه قبض رسید ارائه نمایند .

تبصره ۲: با توجه به لزوم متفاوت بودن شکل ظاهری پرسنل مراکز، از تکنسینهای فوریت های پزشکی ۱۱۵ ،
فرم لباس پرسنل این مراکز باید شامل پیراهن وشلوار سرمه ای بوده ونام ونام خانوادگی وسمت (راننده -
تکنسین - پزشک) ونام مرکز مربوطه را جهت شناسایی برروی لباس خود درج نمایند . نصب هرگونه آرم
وعلامت و عناوین دیگر برروی لباس فرم ، ممنوع می باشد .

تبصره ۳: نام مرکز آمبولانس خصوصی و شماره تلفن آن می بایستی در دوطرف و عقب آمبولانس به رنگ آبی
نوشته شود ودرج هرگونه آرم وعلامت و عناوین تبلیغی دیگر ممنوع می باشد. درضمن باید شماره تلفن رسیدگی
به شکایات که توسط مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده اعلام می شود در دوطرف
و عقب آمبولانس نوشته شود.

تبصره ۴: در شهرهای دارای دیسپچ مشترک مراکز آمبولانس خصوصی باید شماره مرکز دیسپچ مشترک در
دوطرف و عقب آمبولانس نوشته شود . درضمن بایستی شماره تلفن رسیدگی به شکایات اعلام شده از طرف
مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده و دو خط شماره تلفن رسیدگی به شکایات متعلق
به دیسپچ مراکز آمبولانس خصوصی در دوطرف عقب آمبولانس نوشته شود.

تبصره ۵: هر آمبولانس خصوصی جهت انجام مأموریت موظف به داشتن حکم مأموریت از مرکز اعزام کننده
بوده و لازم است با هماهنگی و نظارت مسئول فنی مرکز نسبت به جابجایی بیماران اقدام نماید .

تبصره ۶: در شهرهای دارای دیسپچ مشترک مراکز آمبولانس خصوصی کلیه مأموریتها از طریق دیسپچ به
مراکز اعلام خواهد شد و انجام مشاوره پزشکی جهت کلیه مأموریتها الزامی است .

تبصره ۷: در شهرهای دارای دیسپچ مشترک مراکز آمبولانس خصوصی سیستم کدینگ عملیاتی نیروها

و آمبولانسها با هماهنگی مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده انجام خواهد شد.

تبصره ۸: توقف آمبولانسهای مراکز به استثنای زمان انجام مأموریت، در خارج از پارکینگ مرکز ممنوع می باشد

باتوجه به نیاز استقرار آمبولانسهای خصوصی در برخی مراکز درمانی و غیر درمانی به درخواست مسئولین ذیربط

مراکز درمانی و غیردرمانی و تائید مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده، در این

استقرارها بلامانع است .

ماده ۲۰: هرگونه نقل و انتقال پروانه تأسیس ممنوع می باشد و موسس یا موسسین می تواند افراد واجد شرایط

معرفی نمایند و پس از تصویب کمیسیون ماده ۲۰ پروانه قبلی مبلغی و پروانه جدید صادر

خواهد شد .

تبصره : هرگونه فعالیت افراد جدید قبل از تصویب کمیسیون ماده ۲۰ ممنوع می باشد .

ماده ۲۱: در صورتی که موسس به دلایلی قصد تعطیلی و یا انحلال مرکز را داشته باشد ، می بایست مراتب را قبلاً

به اطلاع مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده ذیربط جهت طرح در کمیسیون قانونی

برساند .

تبصره ۱: مسئول فنی موظف است در صورت یب (کمتر از ۳ ماه) نسبت به معرفی جانشین واجد شرایط به

مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده ذیربط اقدام نماید.

تبصره ۲: در صورت غیبت مسئول فنی، بیش از سه ماه، معرفی مسئول فنی واجد شرایط

جایگزینی، الزامی است.

فصل ۷: ضوابط و شرایط مکان، تجهیزات، آمبولانس و ملزومات مربوطه، نیروی انسانی

ماده ۲۲: شرایط ساختمان مرکز به شرح ذیل می باشد.

الف: ساختمان مرکز باید دارای امکانات بهداشتی و فنی مناسب، محل پارکینگ آمبولانسها و نیز به صورت یک

واحد مستقل یا استیجاری باشد

تبصره: در صورت نداشتن پارکینگ استفاده از پارکینگ اجاره ای با رعایت حداکثر ۵۰ متر از مرکز بلامانع است

ب: تخصیص حداقل یک خط تلفن ثابت ۲۴ ساعته

تبصره: اعلام شماره تلفن مورد نظر به مرکز اطلاعات شهری ۱۱۸ پس از صدور پروانه تأسیس توسط مرکز

مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده مربوطه صورت خواهد گرفت.

ج: نصب دائمی تابلوی مرکز طبق متن مندرج در پروانه تأسیس

د: ساختمان مرکز باید دارای حداقل ۶ اتاق جهت کارکنان، ارتباطات، استراحت، انبار دارویی اورژانس و

قسمت پذیرش و نگهداری مدارک پزشکی و سرویس عمومی (دستشویی و توالت) باشد.

ه: اخذ تاییدیه اداره نظارت بر اماکن عمومی نیروی انتظامی یا ادارات تابعه استانی توسط مرکز مدیریت

حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده مربوطه.

تبصره ۱: هر مرکز باید دارای درب ورودی اصلی مستقل از سایر طبقات یا واحدهای دیگر باشد تا باعث ایجاد مزاحمت برای همسایه ها نگردد . ضمناً در صورت داشتن درب مشترک در مجتمع مسکونی اخذ رضایت کتبی کلیه مالکین واحدها پس از صدور موافقت اصولی در این خصوص و رعایت موازین بهداشت عمومی و محیط ، با تائید دانشگاه / دانشکده مربوطه الزامی است .

تبصره ۲: در صورت عدم تائید صلاحیتهای فردی ، انتظامی و ترافیکی کارکنان یا مرکز و اعلام آن توسط اداره اماکن عمومی نیروی انتظامی یا واحده ای تابعه استانی ، موسس موظف به رفع نواقص و کسب شرایط لازم می باشد . و در صورت عدم تائید صلاحیتهای موسس درخواست ابطال با پیشنهاد و تائید مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده مربوطه به کمیسیون قانونی صورت خواهد گرفت

ماده ۲۳: شرایط آمبولانس و ملزومات و تجهیزات آن به شرح ذیل می باشد:

الف: مالکیت حداقل ۲ دستگاه آمبولانس استاندارد به نام موسس یا موسسین (برطبق استاندارد کشوری) ب: از تاریخ ساخت آمبولانس حداکثر ۵ سال بیشتر نباید گذشته باشد .

تبصره : در خصوص آمبولانسهایی که بیش از ۵ سال از ساخت آنها می گذرد، در صورت کسب تائیدیه استاندارد آزمون دوره ای از موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران و مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده، جهت معاینه فنی به اداره راهنمایی و رانندگی معرفی می شوند . لازم به ذکر است از تاریخ ساخت آنها نباید بیش از ۱۰ سال گذشته باشد

ج: وجود شیشه حائل بین کابین بیمار و اطاق راننده

د: درج نام موسسه در دوطرف بدنه و پشت آمبولانس (مطابق دستورالعمل وزارت متبوع)

ه: دارابودن هواکش و سیستم تهویه

و: برانکارد ثابت و متحرک صندلی جهت پرستار بیمار

ز: دارابودن تجهیزات طبی براساس تیپ آمبولانس و مطابق با چک لیست تجهیزات و داروها که سالیانه از طرف

مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده اعلام می شود و سایر تجهیزات مطابق استاندارد

کشوری ۴۳۷۴

ح: دارا بودن داروهای لازم طبق لیست مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی

ط: چراغ قوه ، قیچی ، طناب پتو، کولر و بخاری ، پروژکتور

ی: نصب آژیر علائم اخباری و چراغ گردان

ک: نصب کارت معاینه طبی و تعرفه مصوب وزارت متبوع در داخل کابین عقب آمبولانس

تبصره : اعتبار کارت معاینه طبی به مدت یک سال بوده و تمدید آن منوط به بازدید و تأیید مجدد توسط،

دانشگاه / دانشکده مربوطه خواهد بود.

ماده ۲۴: معرفی کارکنان فنی واجد صلاحیت (یک نفر کاردان یا کارشناس ، پرستاری ، یا هوشبری ، دیپلم

بهبودی) و یک راننده به اداء هر دستگاه آمبولانس در هر شیفت کاری و یک نفر تلفنچی و متصدی بایگانی در

مرحله بهره برداری به مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده ضروریست به صورتی که

حداقل دودستگاه آمبولانس به صورت شبانه روزی فعال باشد .

تبصره: نیروهای عملیاتی آمبولانس (خدمه آمبولانس) موظفند که در کلاسهای آموزشی مربوطه، که از طرف

مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی مشخص می‌گردد، شرکت نمایند. بدیهی است پس از اخذ مدرک

قبولی در آزمون انجام شده از طرف مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده مجوز اشتغال

به کاردیافت می‌نمایند. چگونگی نحوه آموزش کارکنان مراکز توسعه مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های

پزشکی، دانشگاه / دانشکده تعیین خواهد شد.

فصل ۸: نظارت

ماده ۲۵: نظارت مستمر بر عملکرد کلیه مراکز آمبولانس خصوصی آمبولانسهای مراکز درمانی شرکت‌ها

و نهادها به عهده مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی

درمانی می‌باشد.

تبصره: کلیه مراکز آمبولانس خصوصی مکلف به رعایت و نصب تعرفه‌های مصوب وزارت متبوع که از طریق

دانشگاه / دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ابلاغ می‌گردد. می‌باشند.

ماده ۲۶: رعایت مندرجات این آئین‌نامه و سایر ضوابطی که از طرف وزارتخانه تصویب و ابلاغ شود، برای

مراکز ضروری است.

ماده ۲۷: رسیدگی به شکایات مردم از مرکز آمبولانس خصوصی و اعلام نظر کارشناسی در خصوص شکایات

مردمی از طریق مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده می‌باشد.

فصل ۹: تخلفات

ماده ۲۸: در صورتی که موسس یا موسسین ، مسئول فنی از ضوابط ومقررات مفاد الزامات ووظایف موضوع آئین

نامه تخطی نماید به نحو ذیل با ایشان برخورد خواهد شد:

تذکر شفاهی با قید موضوع در صورتجلسه بازرسی محل توسط بازرسین مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های

پزشکی، دانشگاه / دانشکده وخدمات بهداشتی، درمانی ذیربط

در صورت ۳ تذکر شفاهی ، اخطار کتبی توسط مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده

وخدمات بهداشتی، درمانی صادر می گردد.

در صورت تکرار و ادامه تخلف و عدم توجه به ۲ اخطار کتبی ابلاغ شده به فاصله حداقل دو هفته ،چنانچه اعمال

انجام شده در قالب قانون تعزیرات حکومتی (در امور بهداشتی - درمانی) باشد . موضوع به کمیسیون ماده ۱۱

قانون یادشده ودر سایر موارد به مراجع ذیصلاح احاله خواهد شد.

ماده ۲۹: وزارت مجاز است که هریک از موسسات درمانی وتشخیصی کشور را هرزمان لازم باشد مورد بازرسی

قرار داده ، مسئولان مرکز آمبولانس خصوصی مکلفند که هرنوع اطلاعات لازم را در دسترس بازرسان وزارت و یا

مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه / دانشکده و خدمات بهداشتی، درمانی قرار دهند و چنانچه در

وسایل ، لوازم ، بنا و اداره مرکز آمبولانس خصوصی نقضی مشاهده و گزارش شد مکلف به رفع آن می باشند .

در صورت تسامح مسئولین مرکز آمبولانس خصوصی چنانچه مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی، دانشگاه

/ دانشکده تشخیص دهد که عدم اجرای امور مذکور موجب بروز مشکلات بهداشتی- درمانی و ارائه خدمات

مربوطه می شود می تواند بعد از اخطار کتبی دوم به فاصله دو هفته بعد از ابلاغ ، دستور تعطیلی موقت موسسه

تا رفع نواقص را بدهد و در صورت عدم توجه مرکز آمبولانس خصوصی، درخواست لغو دائم پروانه تأسیس را از مراجع ذمه‌دار نماید.

فصل ۱۰: شرایط بکارگیری آمبولانس توسط بخش‌های دولتی و خصوصی:

ماده ۳۰: بیمارستانها و درمانگاههای شبانه روزی موظف به داشتن آمبولانس منطبق با مشخصات و استانداردهای مطرح شده در آئین نامه می باشند.

ماده ۳۱: سازمانهای دولتی و نیز شرکتهای خصوصی (جهت کارخانجات تحت پوشش) در صورت نیاز به داشتن

آمبولانس جهت ارائه خدمات فوریتی ناشی از حوادث کار، به کارکنان تحت پوشش، بایستی درخواست کتبی

خود را مبنی بر ایجاد مرکز آمبولانس خصوصی براساس آئین نامه تأسیس مراکز آمبولانس خصوصی به مرکز

مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده مربوطه ارائه نمایند. بدیهی است در صورت عدم تمایل

به راه اندازی مرکز آمبولانس خصوصی براساس ضوابط فوق می توانند از طریق خرید خدمات نیاز خود را تأمین

نمایند.

ماده ۳۲: در خواست تأسیس مرکز آمبولانس خصوصی و تعیین مکان بایستی توسط بالاتری ن مقام اجرایی

سازمان و یا شرکت به همراه تصویر پروانه تأسیس یا بهره برداری سازمان و یا شرکت به مرکز مدیریت حوادث و

فوریتهای پزشکی، دانشگاه / دانشکده اعلام گردد.

تبصره : فعالیت این گونه آمبولانسها (اعم از آمبولانس بیمارستان ها، درمانگاهها ، سازمانها و شرکتهای دولتی و غیردولتی) منحصراً در حوزه نیاز اعلام شده اولیه خواهد بود و انجام مأموریتهای خارج از حوزه مجوز ممنوع می باشد .

این آئین نامه به استناد ماده ۲۴ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب سال ۱۳۳۴ و اصلاحیه های بعدی آن مشتمل بر ۱۰ فصل ۳۲ ماده و ۴۳ تبصره تصویب گردید و از تاریخ ابلاغ لازم الاجراست و کلیه آئین نامه های قبلی در خصوص تأسیس مراکز خدمات آمبولانس خصوصی از تاریخ ابلاغ این آئین نامه کان لم یکن تلقی می گردد.الف/۴/